

DOMSTOLENS DOM (andra avdelningen)

den 2 oktober 2008*

I mål C-144/07 P,

angående ett överklagande enligt artikel 56 i domstolens stadga, som ingavs den 11 mars 2007,

K-Swiss Inc., West Lake Village (Förenta staterna), företrätt av H.E. Hübner, advocate,

klagande,

i vilket den andra parten är:

Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (harmoniseringsbyrån), företräd av O. Mondéjar Ortuño, i egenskap av ombud,

svarande i första instans,

meddelar

* Rättegångsspråk: engelska.

DOMSTOLEN (andra avdelningen)

sammansatt av avdelningsordföranden C.W.A. Timmermans samt domarna L. Bay Larsen, K. Schiemann, J. Makarczyk (referent) och P. Küris,

generaladvokat: Y. Bot,
justitiesekreterare: förste handläggaren L. Hewlett,

efter det skriftliga förfarandet och förhandlingen den 10 april 2008,

och efter att den 8 maj 2008 ha hört generaladvokatens förslag till avgörande,

följande

Dom

- ¹ Bolaget K-Swiss Inc. (nedan kallat K-Swiss) har yrkat att domstolen ska upphäva det beslut som meddelades av Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt den 14 december 2006 i mål T-14/06, K-Swiss mot harmoniseringsbyrån (parallella ränder på en sko) (nedan kallat det överklagade beslutet). Genom detta beslut avvisade förstainstansrätten klagandens talan om ogiltigförklaring av det beslut som Byrån för

harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (harmoniseringsbyrå) fattade den 26 september 2005 (ärende R 1109/2004-1) (nedan kallat det angripna beslutet) rörande registrering som gemenskapsvarumärke av ett varumärke föreställande en sko med fem parallella ränder på sidan.

Tillämpliga bestämmelser

- ² Enligt lydelsen i artikel 63.5 i rådets förordning (EG) nr 40/94 av den 20 december 1993 om gemenskapsvarumärken (EGT L 11, 1994, s. 1; svensk specialutgåva, område 17, volym 2, s. 3) ska talan mot ett beslut som har fattats av en av harmoniseringsbyråns överklagandenämnder väckas vid förstainstansrätten inom en frist av två månader efter det att överklagandenämnden meddelat beslutet.
- ³ Enligt artikel 102.2 i förstainstansrättens rättegångsregler ska tidsfristerna förlängas med tio dagar med hänsyn till avstånd.
- ⁴ I regel 61.1 och 61.2 i kommissionens förordning (EG) nr 2868/95 av den 13 december 1995 om genomförande av förordning nr 40/94 (EGT L 303, s. 1),

i dess lydelse enligt kommissionens förordning (EG) nr 1041/2005 av den 29 juni 2005 (EGT L 172, s. 4) (nedan kallad förordning nr 2868/95), föreskrivs följande:

”1. I förfaranden inför [harmoniserings]byrån skall alla underrättelser från [harmoniserings]byrån ha formen av ett originaldokument, en obestyrkt kopia av detta eller en datorutskrift enligt regel 55 eller då det gäller dokument som härrör från parterna själva, dubbletter eller obestyrkta kopior.

2. Delgivning skall verkställas:

- a) per post i enlighet med regel 62;
- b) genom personligt överlämnande i enlighet med regel 63;
- c) genom deponering i en postbox på [harmoniserings]byrån i enlighet med regel 64;
- d) per telefax och andra tekniska medel i enlighet med regel 65;

e) genom en offentlig kungörelse i enlighet med regel 66.”

5 Regel 62.1 och 62.3 i förordning nr 2868/95 har följande lydelse:

”1. Beslut som innefattar en tidsgräns för överklagande, kallelser och andra dokument enligt vad som bestäms av [harmoniserings]byråns ordförande skall delges genom rekommenderat brev med mottagningsbevis. Alla andra meddelanden skall sändas med vanlig post.

3. Då delgivning sker genom rekommenderat brev, oavsett om detta görs med mottagningsbevis eller inte, skall brevet betraktas ha levererats till adressaten på den tionde dagen efter postandet, såvida inte brevet [aldrig][*] har nått adressaten eller når denne på ett senare datum. I händelse av någon dispyt ankommer det på [harmoniserings]byrån att fastställa att brevet har nått sin destination eller fastställa det datum då det levererades till adressaten, beroende på vilket som är aktuellt. [*Med hänsyn till lydelsen i övriga språkversioner av förordningen infogas här ett ”aldrig”. Övers. *anm.*].”

6 Regel 68 i förordningen har, slutligen, följande lydelse:

”Om ett dokument har nått adressaten, men [harmoniserings]byrån inte kan bevisa att det har vederbörligen delgivits, eller om bestämmelserna rörande dess delgivning inte har följts, skall dokumentet anses ha delgivits den dag som [harmoniserings]byrån fastställer som dagen för mottagande.”

Talan vid förstainstansrätten och det överklagade beslutet

7 K-Swiss väckte talan mot det angripna beslutet genom ansökan som inkom till förstainstansrättens kansli den 16 januari 2006.

8 Harmoniseringsbyrån framställde en invändning om rättegångshinder, genom särskild handling som inkom till förstainstansrättens kansli den 3 april 2006, i enlighet med artikel 114.1 i förstainstansrättens rättegångsregler.

9 Förstainstansrätten ansåg att handlingarna i målet innehöll tillräckliga upplysningar och prövade den nämnda begäran utan att fortsätta förfarandet. Förstainstansrätten avvisade genom det överklagade beslutet den talan som K-Swiss hade väckt.

- 10 Förstainstansrätten gav i punkterna 22–30 i det nämnda beslutet följande motivering till sitt beslut:

”22 Förstainstansrätten påpekar, i likhet med vad sökanden har gjort gällande, att befordran av det angripna beslutet genom ett expressföretag, såsom företaget DHL, inte förekommer bland de delgivningssätt som föreskrivs i regel 61.2 i förordning nr 2868/95. Det skall dessutom konstateras att varken harmoniseringsbyrån eller sökanden, vilken till och med uttryckligen har gjort gällande att leverans genom företaget DHL inte är detsamma som delgivning per post, har påstått att den DHL-post som levererades till sökanden den 28 oktober 2005 skickades som rekommenderat brev, och för övrigt inte heller att företaget DHL har befogenhet att utföra expediering av det slaget i Tyskland, och slutligen inte heller att det angripna beslutet har delgetts sökanden genom någon av de övriga metoder som föreskrivs i regel 61.2 i förordning nr 2868/95 och i reglerna 62–66 i samma förordning. Det är för övrigt viktigt att i detta sammanhang påpeka att det inte på något sätt angavs i det följebrev från DHL-post som överlämnades till sökanden att det rörde sig om ett rekommenderat brev men att det framgick att den aktuella försändelsen ’endast delges genom DHL’.

- 23 Av ovanstående framgår att det angripna beslutet inte har delgetts sökanden i enlighet med de krav som följer av tillämpningen av reglerna 61 och 62 i förordning nr 2868/95.

- 24 Tvärtemot vad sökanden påstått kan emellertid denna omständighet inte leda till slutsatsen att förevarande talan har väckts i rätt tid.

- 25 Det skall nämligen erinras om att regel 68 i förordning nr 2868/95 med rubriken 'Oriktheter vid delgivningen' har följande lydelse: 'Om ett dokument har nått adressaten, men harmoniseringsbyrån inte kan bevisa att det har vederbörligen delgivits, eller om bestämmelserna rörande dess delgivning inte har följts, skall dokumentet anses ha delgivits den dag som harmoniseringsbyrån fastställer som dagen för mottagande.'
- 26 Bestämmelsen, läst i sin helhet, skall förstås så att harmoniseringsbyrån ges möjlighet att fastställa vilken dag ett dokument nått mottagaren, när den inte kan bevisa att det har vederbörligen delgetts, eller när bestämmelserna rörande dess delgivning inte har följts, och att denna bevisning ges samma rättsverkan som en regelrätt delgivning (förstainstansrättens dom av den 19 april 2005 i de förenade målen T-380/02 och T-128/03, Success-Marketing mot harmoniseringsbyrån – Chipita (PAN & CO), REG 2005, s. II-1233, punkt 64).
- 27 I förevarande fall är det ostridigt mellan parterna att sökanden mottog DHL-posten den 28 oktober 2005, vilket för övrigt framgår av försändelsens uppföljningshandling som upprättats av överklagandenämndernas kansli.
- 28 Enligt regel 68 i förordning nr 2868/95 skall det angripna beslutet således anses ha delgetts sökanden den 28 oktober 2005, varför den presumption som föreskrivs i regel 62.3 i förordning nr 2868/95 inte gäller i detta fall. Detta överensstämmer för övrigt med regel 70.2 i förordning nr 2868/95, i vilken det står att 'Då det steget i förfarandet är en delgivning skall den aktuella händelsen vara mottagandet av det dokument som delges, såvida inte annat anges'. På samma sätt gäller enligt fast rättspraxis angående artikel 230 femte stycket EG att – om det förutsätts att den angripna rättsakten har delgetts adressaten – den tidpunkt då fristen för att väcka talan börjar löpa skall vara den dagen då rättsakten mottagits av adressaten (se, för ett liknande resonemang, förstainstansrättens dom av den 29 maj 1991 i mål T-12/90, Bayer mot kommissionen, REG 1991, s. II-219, punkt 19, fastställd efter överklagande genom domstolens dom av den 15 december 1994 i mål C-195/91 P, Bayer mot kommissionen, REG 1994, s. I-5619).

- 29 Under dessa omständigheter och med hänsyn till att talan enligt artikel 63.5 i förordning nr 40/94 skall väckas hos förstainstansrätten inom en frist om två månader från det att överklagandenämnden delgett beslutet, förlängd med tio dagar med hänsyn till avstånd, enligt artikel 102.2 i rättegångsreglerna, kan det konstateras att fristen för överklagande av det angripna beslutet löpte ut den 9 januari 2006.
- 30 Förevarande talan väcktes den 16 januari 2006 och har således väckts för sent och skall avvisas.”

Parternas yrkanden

- ¹¹ Klaganden har yrkat att domstolen ska

- upphäva det överklagade beslutet, och
- förplikta harmoniseringsbyrån att ersätta rättegångskostnaderna.

12 Harmoniseringsbyrån har yrkat att domstolen ska

— ogilla överklagandet, och

— förplikta K-Swiss att ersätta rättegångskostnaderna.

Prövning av överklagandet

13 Klaganden har till stöd för sitt överklagande åberopat en enda grund avseende åsidosättande av reglerna 61, 62 och 68 i förordning nr 2868/95.

Parternas argument

14 K-Swiss har medgett att det angripna beslutet levererades till bolaget av företaget DHL genom expressförsändelse den 28 oktober 2005. K-Swiss har emellertid gjort gällande

att det bör provas huruvida det nämnda beslutet ska anses ha levererats genom rekommenderat brev med mottagningsbevis i den mening som avses i regel 62.1 i förordning nr 2868/95.

- 15 Klaganden har i detta hänseende påpekat att det mottagningsbevis som ett expressföretag, såsom DHL, lämnar avseende det levererade dokumentet är, beträffande den funktion det fyller, identiskt med det bevis som erhålls vid leverans genom rekommenderat brev med mottagningsbevis. Den enda skillnaden är att det inte ingår i den tjänst som DHL erbjuder att återlämna mottagningsbeviset till avsändaren.
- 16 K-Swiss har även påpekat att harmoniseringsbyrån har ändrat sin praxis avseende delgivningen av överklagandenämndens beslut och att det framgår av anvisningar av den 10 maj 2006 från presidiet för överklagandenämnderna till harmoniseringsbyråns kansli att vid delgivning av beslut per post ska delgivning ske genom rekommenderat brev eller genom expressförsändelse. Det är emellertid inte möjligt att anse att harmoniseringsbyrån avsiktligt antog en delgivningspraxis som var ämnad att medföra oriktigheter i delgivningen i den mening som avses i regel 68 i förordning nr 2868/95.
- 17 Även om den har yrkat att överklagandet ska ogillas, har harmoniseringsbyrån påpekat att förstainstansrätten inte borde ha tillämpat regel nr 68 i förordning nr 2868/95 med anledning av att en delgivning genom expressförsändelse inte innebär att det föreligger en oriktighet i delgivningen. Enligt harmoniseringsbyrån ska delgivning på detta sätt av överklagandenämndens beslut likställas med delgivning per post, i enlighet med bestämmelserna i regel 62 i den nämnda förordningen.
- 18 Harmoniseringsbyrån anser däremot att den presumtion som uppställs i regel 62.3, enligt vilken en skrivelse som delges per post ska anses ha levererats till adressaten på den tionde dagen efter postandet, kan kullkastas om bevis läggs fram till styrkande av det faktiska datumet för delgivningen. Harmoniseringsbyrån har således i förevarande

fall konstaterat att tidsfristen för väckande av talan mot det angripna beslutet löpte ut den 9 januari 2006. Förstainstansrättens slutsats att talan skulle avvisas var följaktligen tillfredsställande, men förstainstansrätten tillämpade de relevanta bestämmelserna i förordning nr 2868/95 på ett undermåligt sätt.

Domstolens bedömning

- 19 Regel 61 i förordning nr 2868/95, med rubriken "Allmänna bestämmelser om delgivning", innehåller en uttömmande uppräkningslista av de sätt på vilka harmoniseringsbyrån delger bland annat sina beslut. Det föreskrivs således i regel 61.2 att delgivning ska verkställas per post, genom personligt överlämnande, genom deponering i en postbox på harmoniseringsbyrån, per telefax och andra tekniska medel, eller genom en offentlig kungörelse.
- 20 Det framgår dessutom, beträffande delgivning per post, av regel 62.1 i den nämnda förordningen att sådan delgivning, beträffande ett beslut som innefattar en tidsgräns såsom det angripna beslutet, ska ske genom rekommenderat brev med mottagningsbevis.
- 21 Förstainstansrätten fann i punkt 22 i det överklagade beslutet att parterna inte hade påstått vare sig att den expressförsändelse som levererats av företaget DHL till klaganden hade skickats som rekommenderat brev eller att det företaget hade befoget att utföra expediering av rekommenderade brev i Tyskland. Förstainstansrätten konstaterade även att det inte framgick av foljebrevet till den nämnda försändelsen att det var fråga om ett rekommenderat brev. Förstainstansrätten påpekade emellertid att den aktuella försändelsen "endast [hade] delg[ivit]s genom DHL".

- 22 Förstainstansrätten fann således med rätta att en sådan delgivning inte utgjorde en delgivning "genom rekommenderat brev med mottagningsbevis" i den mening som avses i regel 62.1 i förordning nr 2868/95.
- 23 Domstolen anser emellertid, i motsats till vad harmoniseringsbyrån har gjort gällande, att för det fall harmoniseringsbyrån inte kan bevisa att ett dokument har vederbörligen delgivits, eller om bestämmelserna rörande dess delgivning inte har följts, men det nämnda dokumentet nått adressaten, så följer det av regel 68 i förordning nr 2868/95, som förstainstansrätten med rätta tillämpade, att harmoniseringsbyrån har möjlighet att lägga fram bevisning avseende dagen för detta mottagande och att dokumentet ska anses ha delgivits den dagen.
- 24 Förstainstansrätten fann även med rätta att den talan som K-Swiss väckte den 16 januari 2006, hade väckts för sent och skulle avvisas.
- 25 Förstainstansrätten påpekade nämligen i punkt 27 i det överklagade beslutet att det var ostridigt mellan parterna att klaganden hade mottagit en expressförsändelse den 28 oktober 2005, vilken hade levererats av DHL. Förstainstansrätten konstaterade därefter i punkt 29 i det beslutet att tidsfristen för väckande av talan mot det angripna beslutet hade löpt ut den 9 januari 2006, i enlighet med bestämmelserna i förstainstansrättens rättegångsregler och artikel 63.5 i förordning nr 40/94.
- 26 Av ovan anförda överväganden följer att överklagandet ska ogillas.

Rättegångskostnader

²⁷ Enligt artikel 69.2 i rättegångsreglerna, som enligt artikel 118 i samma rättegångsregler ska tillämpas i mål om överklagande, ska tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats. Harmoniseringsbyrån har yrkat att klaganden ska förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna. Eftersom klaganden har tappat målet, ska harmoniseringsbyråns yrkande bifallas.

Mot denna bakgrund beslutar domstolen (andra avdelningen) följande:

- 1) Överklagandet ogillas.**
- 2) K-Swiss Inc. ska ersätta rättegångskostnaderna.**

Underskrifter